

Način liječenja ogovaranja

Za liječenje bilo koje bolesti potrebne su tri osnovne stvari:

1. Osjećanje boli i nelagode (što je znak posjedovanja određene bolesti)
2. Prepoznavanje uzroka i činilaca bolesti
3. Način liječenja

Nakon priznanja da ogovaranje spada u velike grijehe i opasne bolesti morala, prvo treba odrediti koji su to činioci koji su doveli do nastanka ove bolesti, kako bi se u okviru borbe protiv uzroka otklonile i posljedice. Dakako, jasno je da je najbolji način otklanjanja posljedica borba protiv uzroka. Uzroci i činioci ogovaranja su brojni a iz oblasti ovog pitanja u djelima iz etike mogu se naći opsežni i korisni napisi, od kojih ćemo mi, u srazmjeru sa našom raspravom i uz dodatna objašnjenja, navesti jedan njihov dio.

Prije negoli se upustimo u raspravu, ukazat ćemo na tri važne stavke, koje u stvari predstavljaju jednu vrstu pokrića i jamstva za provođenje narednih rasprava:

a) Pokriće uvjerenjem i vjerovanjem:

Najvažniji činilac koji je učinkovit i djelotvoran u borbi protiv uzročnika pokvarenosti te duhovnih i duševnih bolesti jeste počelo vjerovanja: vjerovanja u Boga i u Dan polaganja računa. Onaj ko uistinu vjeruje u Uzvišenog Boga i Sudnji dan puno manje će činiti velike grijehe, a naročito grijehe kao što su potvaranje i ogovaranje. Zar je moguće da čovjek vjeruje u polaganje računa i u dobijanje nagrade, a da se ne boji počiniti grijeh? To mogu samo oni koji :su vjerovanje svoje tek jezikom obznanili, onako kako Uzvišeni Bog kaže

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

Beduini govore: 'Uzvjerovali smo!' Reci: 'Niste uzvjerovali, ali recite 'Primili smo islam!' a"

vjerovanje još uvijek nije ušlo u srca vaša...”

:Na drugom mjestu se kaže

يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

Jer govorili su ustima svojim ono što nije bilo u srcima njihovim...”...

b) Sjećanje na Boga

Imam Sadik, mir neka je s njim, kaže: *“Ukoliko želiš sačuvati zdravlje svoje, Stvoritelja se sjećaj, a ne stvorenja, kako bi ti sjećanje na Nj bilo izvorom za pouku i preprekom za ogovaranje, i kako bi umjesto grijeha nagradu zaradio.”*^[1]

:A Zapovjednik pravovjernih Ali, mir neka je s njim, kaže

ذَكِّرُ اللَّهَ دَوَاءً أَعْلَالِ النَفُوسِ

Spominjanje Boga lijek je za bolesti duše.”^[2]

c) Samosvijest, prihvatanje kritike i samokritičnost

Onaj ko je svjestan svojih manjkavosti i ko ih priznaje nikada ne traga za nedostacima drugih ljudi. Upravo oholost i samoljublje čine čovjeka uznositim i potiču ga na traganje za slabostima drugih ljudi. Svakako, čovjek koji je svjestan da je pun manjkavosti i nedostataka stidi se :prekoravati druge zbog tih istih nedostataka, kao što Božiji poslanik, s.a.v.a., kaže

طُوبَى لِمَنْ شَغَلَهُ عَيْبُهُ عَنْ عَيْبِ النَّاسِ

[Blago onom koga manjkavost njegova odvraća od manjkavosti drugih ljudi.”]^[3]

Misbahu-š-šeri'a, poglavlje 49. [1]

[2] Fihrist-e mouzu'i-je Gurerbr. 5169, str. 124.

[3] Mehidždžetu-l-bejda', sv. 5, 264